

UITSpraak 20 – 403

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam] te [plaats], appellante,

tegen

de Examencommissie van de Faculteit [X], verweerder.

Procesverloop

Appellante heeft op 26 juni 2020 online het hertentamen voor de
onderwijseenheid [X] (hierna te noemen “het tentamen”) gemaakt.

Op 21 juli 2020 heeft verweerder appellante geïnformeerd over het onderzoek dat
is uitgevoerd naar aanleiding van de melding van de examinatoren over een
vermoeden van fraude bij het tentamen.

Bij besluit van 30 juli 2020 heeft verweerder aan appellante een sanctie opgelegd
wegens fraude.

Tegen dit besluit heeft appellante op 9 september 2020 administratief beroep
ingesteld.

Verweerder heeft onderzocht of een minnelijke schikking mogelijk was.
Op 6 oktober 2020 heeft een (online) gesprek tussen partijen plaatsgevonden.
Verweerder heeft het College meegedeeld dat geen minnelijke schikking is
bereikt.

Op 19 oktober 2020 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 4 november 2020 tijdens een online zitting van een
kamer uit het College. Appellante was niet bij de zitting aanwezig. Namens
verweerder was bij de zitting aanwezig [X], voorzitter van de examencommissie.

Uitspraak
20-403
Blad 2/6

Overwegingen

1 – Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft op 30 juli 2020 aan appellante meegedeeld dat hij na bestudering van de relevante stukken en gegevens tot de conclusie is gekomen dat appellante bij het maken van het tentamen gebruik heeft gemaakt van ongeoorloofd materiaal. De verklaring die appellante in de zienswijze hiervoor heeft gegeven, komt verweerder onvoldoende aannemelijk voor.

Verweerder heeft, gegeven de omstandigheden van het geval, waaronder de relatief betrekkelijk geringe betekenis van de fraude en nu er geen sprake is van recidive, besloten om te volstaan met het geven van een schriftelijke waarschuwing. Van de beslissing wordt een aantekening gemaakt in het dossier.

Ter zitting is namens verweerder nog aangegeven dat de vakgroep na het maken van het tentamen heeft gemeld dat ten aanzien van 53 studenten wordt vermoed dat er sprake is van fraude bij het tentamen. Hierover is overigens door de vakgroep ten onrechte een mededeling gedaan op Bright-space. Er is een onderzoek ingesteld, onder meer door gebruikmaking van Turnitin en Compare Text. Elk individueel tentamen is vergeleken met het tijdens het tentamen niet-toegestane materiaal (de SIL-verslagen en antwoordmodellen van oude tentamens).

Uit het onderzoek is gebleken dat in 11 gevallen onvoldoende grond was om het vermoeden van fraude te staven. In 19 gevallen, waaronder die van appellante, is een formele waarschuwing gegeven, waarbij is gelet op de ernst en het aantal punten. In 23 gevallen, waaronder dat van appellante, is het tentamen ongeldig verklaard.

In het geval van appellante acht verweerder niet aannemelijk dat zij bepaalde passages/formules uit het hoofd heeft geleerd en dat letterlijk tijdens het tentamen heeft kunnen reproduceren. Aannemelijker is dat appellante deze heeft overgenomen uit de SIL-verslagen.

In het minnelijke schikkingsgesprek heeft verweerder aangegeven dat alle gevallen, waarbij fraude werd vermoed, individueel zijn beoordeeld. Mocht in de toekomst opnieuw een verdenking van fraude tegen appellante rijzen, zal er opnieuw een zorgvuldig onderzoek plaatsvinden. De aantekening in het dossier hoeft volgens verweerder geen gevolgen te hebben bij het eventueel toekennen van het *judicium cum laude*.

Uitspraak
20-403
Blad 3/6

2 – De gronden van het beroep

Appellante kan zich niet met het besluit verenigen; zij heeft zich niet schuldig gemaakt aan fraude en is het niet eens met aantekening van fraude in haar dossier.

Bij de voorbereiding van het tentamen heeft zij gebruik gemaakt van samenvattingen (SIL-verslagen). Zij heeft bepaalde Engelse zinsneden en stappenplannen uit haar hoofd geleerd. Dit is het enige tentamen in de bacheloropleiding [X] in het Engels en zij is niet gewend aan de Engelse taal.

Bij de onderwijseenheid [X] moeten veel stappen-plannen exact gevolgd worden voor het behalen van het maximale puntenaantal. Zij schrijft zelf ook wel eens samenvattingen voor SIL-verslagen en is voor haar studie gewend aan het uit het hoofd leren van stukken tekst. In de voorbereiding heeft zij zich gefocust op de formuleringen van zinnen en stappenplannen. Dit wendt zich nu tegen haar.

Verweerder heeft volgens appellante onvoldoende rekening gehouden met de omstandigheid dat studenten wegens het Corona-virus de tentamens online thuis moeten maken. Door de manier waarop zij haar tentamens voorbereid kan er daarom volgens haar bij deze vorm van online tentamineren eerder het vermoeden van fraude rijzen dan bij de reguliere vorm van tentamineren. Zij vreest dan ook voor volgende online tentamens.

Appellante vindt het ook niet acceptabel dat op Brightspace een bericht is geplaatst met de inhoud dat een 50-tal studenten in eerste instantie een mail heeft gekregen met het vermoeden van fraude.

3 – De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW is een bestraffende maatregel, die door het College daarom zonder terughoudendheid moet worden getoetst, zowel wat betreft de vraag of een student zich schuldig heeft gemaakt aan fraude, als de vraag of de opgelegde maatregel evenredig is aan de gepleegde gedraging. Uitgangspunt van het College, alsmede van de universiteit, is daarbij dat fraude in welke vorm of omvang ook, binnen een academische omgeving niet getolereerd wordt.

Uitspraak
20-403
Blad 4/6

Het College merkt op dat in uitzonderlijke gevallen, zoals bijvoorbeeld het geval waarin een student zich voor de eerste keer schuldig maakt aan een lichte vorm van fraude, dan wel als het een student betreft die nog aan het begin van zijn studie staat, het een examinerator steeds vrijstaat ervoor te kiezen zijn verdenking niet te melden aan de examencommissie, maar het tentamen alleen al vanwege de fraude als onvoldoende te beoordelen en met de student een “foeigesprek” te houden. Dit geldt ook als in de OER iets anders is vermeld. Doel van dat gesprek is de student te doordringen van de onjuistheid van zijn handelen, duidelijk te maken welke – ernstige – gevolgen dergelijk handelen kan hebben en hem te helpen dit soort fouten in de toekomst te voorkomen. In een dergelijk geval weegt het pedagogische belang zwaarder dan het belang van de examencommissie op te kunnen treden als sprake is van een verdenking van fraude.

Het College stelt voorop dat verweerder, nadat hij vanuit de vakgroep werd gewezen op opvallende overeenkomsten in 53 tentamens, waaronder die van appellante, op zeer zorgvuldige wijze en per individuele student onderzoek heeft gedaan. In eerste instantie heeft verweerder gekeken naar de overeenkomstenrapport die door Turnitin zijn gegenereerd. Vervolgens heeft verweerder gebruik gemaakt van het programma Compare Text, waarbij de antwoorden van appellante zijn vergeleken met het bij het maken van het tentamen niet-toegestane materiaal (waaronder antwoordmodellen van oude tentamens en SIL-verslagen). Dit heeft verweerder tot het oordeel geleid dat het niet-aannemelijk is dat appellante de overlappende tekst uit het hoofd heeft geleerd en dat letterlijk heeft kunnen reproduceren op het tentamen.

Met verweerder is het College van oordeel dat de geconstateerde overeenkomsten tussen de door appellant beantwoorde vragen en de SIL-verslagen opvallend zijn. Daarmee is echter niet zonder meer gegeven dat sprake is geweest van fraude. Niet ondenkbaar is immers dat een student stukken studiestof uit het hoofd leert, zeker als deze stukken in omvang beperkt zijn en voor de studenten, en dus ook voor appellante, op voorhand vaststond dat daarnaar tijdens het tentamen gevraagd zou worden. In het administratief beroepschrift stelt appellante ook dat zij de 'gewraakte' stukken uit het hoofd heeft geleerd, maar zij heeft dit niet nader toegelicht.

De Secretaris van het College heeft de uitnodiging voor de zitting op 21 oktober 2020 verzonden aan het email-adres van appellante, welk adres zij eerder gebruikte om het administratief beroep in te dienen. De oproep is verzonden met een verzendbevestiging en de Secretaris heeft geen melding ontvangen dat de e-mail niet bezorgd kon worden.

Uitspraak
20-403
Blad 5/6

Het College houdt het er daarom voor dat appellante de oproep heeft ontvangen. Dat zij de e-mail wellicht niet of niet tijdig heeft gelezen, is een omstandigheid die voor haar rekening en risico dient te blijven. Doordat appellante niet aanwezig was bij de zitting heeft zij het College de mogelijkheid ontnomen haar te bevragen over de manier waarop zij het tentamen heeft voorbereid en zich een beeld te vormen van de geloofwaardigheid van haar stelling dat zij delen van de studiestof uit het hoofd heeft geleerd. Ook de gevolgen hiervan dienen voor haar rekening en risico te komen.

Dit betekent dat het beroep ongegrond is en dat het bestreden besluit in stand kan blijven.

Uitspraak
20-403
Blad 6/6

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon, (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, M. Heezen LLB en dr. J. Nijland en E.L. Mendez Correa LLB (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

O. van Loon,
voorzitter

I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: